

Svo það sem þú kallar vandamál, þau eru mikilvæg; Úær eru mikilvægar úar til úær eru ekki lengur mikilvægar. Og dagurinn sem þeir skipta ekki lengur máli er dagurinn sem þér sjálfum tekst að eyðileggja orsakar þeirra og ástæður. Og eyðilegging vandamála er algerlega tengd viljastyrk þínum, getu þinni til að draga niður orku viljastyrks þíns á efnislegt svið lífs þíns.

Og það sem er dularfyllt í nýju kennslunni er að vilji mannsins er ekki sá sem hann var áður. Áður fyrr, í fornu kyni, var vilji mannsins bein afurð eigingjarnrar löngunar hans, en í framtíðinni er vilji mannsins afrakstur baráttunnar milli þjáninga hans og vilja andans sem ákvarðar skilyrði þjáningarinnar.

Og þegar maðurinn hefur þjáðst nægilega mikið til að skilja, innra með sjálfum sér, takmörk eða nauðsyn þess að takmarka þessar þjáningar, dregur hann niður innra með sér þessa orku sem verður hans eigin vilji, og á því andartaki nýtur maðurinn góðs af vilja andans, og það er á því andartaki sem hann getur eytt öllum þeim aðstæðum sem áður þjónuðu til að skapa vandamál innra með honum.

Ég ráðlegg þér að öll vandamál lífs þíns eru sköpuð á öllum sviðum þeirra, í öllum aðstæðum þeirra, af hinni æðri vitsmuni innra með þér. Fyrir þróun þína, fyrir mann morgundagsins, verður þessum leik að ljúka; vitsmunirnir innra með honum, viljinn sem hann þekkir ekki, verða að koma jafnvægi á sjálfan sig, þannig að á einhverjum tímapunkti, í vaxandi lífi sínu, í lífi vitundar sinnar, kemur hann til að draga úr krafti andans yfir huga sínum í núll.

Og þegar maðurinn hefur nægilegt sjálfviljugt vald, raunverulegan viljastyrk, getur hann minnkað vald andans yfir huga sínum niður í núll, og það er þegar maðurinn verður Ofurmennið.

Innan ramma þessarar útskýringar getum við litið á fyrirbærið vandamál og tekið það á hærra stig skilnings, í þeim skilningi að við getum útrýmt þessari reynslu, tilviljunarþættinum, kennt okkur í þeirri staðreynd að í þessari reynslu skorti okkur greindina sem varð til vegna þjáningarinnar sem kom í veg fyrir að við lifðum eftir raunverulegum vilja okkar, vegna þess að enn og aftur vilji okkar hafði ekki verið afrakstur baráttunnar milli andans og sjálfsins.

Og þessi leiðsögn, sem maðurinn fær í dag, er algerlega ný á plánetunni Jörð, vegna þess að aldrei áður hefur maðurinn getað, né viljað, né óskað, innan ramma nokkurs umboðs sem innvígslu á jörðinni, algerlega eytt krafti andans yfir tilfinningum huga mannsins.

Og það var í þessari reynslu sem ákveðið var að til þess að losa sig við tilfinningar anda mannsins yrði maðurinn að gangast undir ok andans, til þess að umbreyta, með samruna, tilfinningum andans. Og þegar tilfinningar andans ummynduðust var maðurinn ekki lengur dauðlegur, heldur ódauðlegur. Og þegar maðurinn er í ríki hins ódauðlega, er hann ekki lengur háður lögmálum andans, því hann er sjálfur andi í efninu.

Mikilvægi þess að skilja að vandamál, einn daginn í lífi þínu, verður að vera algerlega stöðva, hlutlaus, eyðileggja, koma í veg fyrir að skjóta rótum.

Og í stöðugri tjáningu á daglegu reynslu þinni, þar sem vandamál koma upp, vinstri og hægri, í tengslum við meðvitundarlausu siðmenningu, meðvitundarlausu menn, það er fyrir anda mjög víðfeðmur landslag þar sem þú, sem einstaklingur, einnig hafa huga, hafa einnig vilja, hafa einnig ást og upplýsingaöflun, þú ert neydd á einhverjum tímapunkti til að átta sig á því að krafturinn að ofan verður að fara niður í undir-flugvélum raunveruleikans og brjóta í eitt skipti fyrir öll allt, að lokum, keðjur karma.

Maðurinn má ekki þjáast fram, maðurinn mun ekki þjáast fram, en maðurinn, sem þjáist ekki fram, mun þjáast fyrirfram í baráttunni sem verður að vera milli hans og andans. Og það er þessi birtingarmynd, í hans daglega veruleika, að hann mun upplifa það sem ég veit.

Og þeir sem hafa upplifað það sem ég veit, hafa skilið það sem ég veit og hafa gert sér grein fyrir því að það sem þeir hafa skilið er fullkomið. Vegna þess að Maður morgundagsins tilheyrir ekki lengur fimmta kynþættinum og lögmál andans sem giltu um fimmta keppnina munu ekki lengur gilda um hann. Þannig að maður morgundagsins verður að skilja lífið á allt annan hátt en gamli maðurinn.

Og þegar ég segi að maður morgundagsins verði að skilja lífið á allt annan og allt nýjan hátt en sá gamli, þá meina ég nákvæmlega þetta. Svo að í iðnnáminu, við umskiptin, verður maður dagsins í dag að læra að líta ekki til baka, eða á annan hátt, verður maður morgundagsins að læra að líta ekki til baka á gamla manninn.

Maður morgundagsins verður að læra að lifa lífi morgundagsins, í dag, og ekki lengur lifa lífi sínu, í dag, miðað við tilhneigingar sem hann hafði í gær. Og þetta skilyrði er algjört og verður lifað af manni morgundagsins. Og menn morgundagsins, sem munu hafa lifað þessar aðstæður og skilja lögmál þessara nýju aðstæðna, munu hafa vald til að gera efnislegt efni sitt ódauðlegt.

Ef úið hafið sún um að eyðileggja úau, hafið úið nú úegar sún til að vera hafin yfir úau. Ef þið hafið nú þegar þá sún að tortíma þeim, hafið þið þá sún að vera hafin yfir ykkar eigið eðli. En fyrst verðið þið að gera hið innra, vegna þess að þessi sún er ekki sálfræðileg sún, þessi sún er öflugur skilningur innra með þér, sjálfhverfur innra með þér, sem stafar af þeirri staðreynd að einhvern tíma á lífsleiðinni hefur þú áttað þig á fáránleika gamla lífsins.

Og þegar þú hefur áttað þig á fáránleika gömlu lífsháttanna, verður þú eins og ég, einn, einmana, aðeins tengdur í anda við þá sem hafa sama anda, og tilbúinn fyrir hvaða atburði sem er, sem þýðir tilbúinn að taka á móti hvaða titringi sem er, sem verður að vekja í sjálfum sér orkuna sem nauðsynleg er til að ná sambandi við og vinna með öflum hins ósýnilega.

Vandamál dagsins í dag, vandamál hvers dags, eru miklu, miklu stærri en þú getur ímyndað þér, en þau eru stór ef þú þekkir ekki nýju lögin.

Ef þú þekkir ekki nýju lögin sem skipta ekki lengur máli, þau skipta ekki máli, þau eru einfaldlega ok, óþægindi, fyrir þig að lifa með það sem eftir er ævinnar.

En ef þú þekkir nýju lögin og beitir nýju lögunum muntu eyðileggja hvernig lífið hefur verið byggt í kringum þig og smátt og smátt muntu byrja að lifa alveg glænýju lífi, ég segi ekki nýju, því það er munur á nýju lífi og glænýju lífi. Nýtt líf er líf sem hefur breyst í gamla lífinu. Glænýtt líf er líf sem hefur ekkert með gamla lífið að gera.

Og þegar maðurinn lifir glænýju lífi er hann ófær um að gerast áskrifandi að hinu nýja lífi, vegna þess að tálsýnin um formunin á þessu tvennu er jafnmikil og gamla lífið, nýja lífið.

En þegar maðurinn lifir glænýju lífi er hann algerlega á öðrum tíma og hefur engan rétt til neins nema sjálfs sín.

Og þegar maðurinn áttar sig á því að hann á engan rétt á neinu nema sjálfum sér, þá áttar hann sig á algildum skilyrðum hins glænýja lífs, og það er ekki með vitsmunum og vitsmunum sem hann getur lifað þessu lífi og skilið það, það er í gegnum titringinn innra með honum, sem skipuleggur huga hans, tilfinningar, lífsnauðsyn hans og efni.

Glænýtt líf er algerlega nýtt líf, það er líf sem tilheyrir þér ekki, það er líf sem er ferlið, það er afleiðingin, það er birting, orkunnar innra með þér, ákvörðuð af kraftinum innra með þér til að taka á móti henni. Í glænýju lífi sést egóið ekki, eða sést minna og minna; í glænýju lífi finnst persónuleikinn ekki, eða finnst minna og minna; í glænýju lífi er aðeins sálin til í titrandi samhljómi við egóið, sem er í titrandi samhljómi við persónuleikann, þannig að ás myndast og í gegnum þennan ás fer orka geislastraumsins sem þér er úthlutað,

og það er frá þessari orku sem þú býrð; það er þessi orka sem þú nærast á; það er þessi Orka sem þú notar til að stíga niður í efnið, anda Guðs.

Og þegar maðurinn stígur niður í hið glænýja líf niður í efnið, anda Guðs: sérhver andi, sem er á móti því, og sérhver andi, sem er á móti ljósi þessa anda, kemst ekki inn í rýmið þar sem þessi maður þróast og þróast, vegna þess að þetta rými er friðhelgt, vegna þess að þetta rými er ljós.

Svo ég er að útskýra einfalda, hversdagslega hluti fyrir þér: Ég er að tala um vandamál, og ég er að reyna að fá þig til að skilja mikilvægi vandamála, til að gefa þér sjónarhorn sem er ekki mannlegt, en afleiðing af algerrri vitund um raunveruleika lögmáls andans.

Þegar ég segi, settu öxina þýðir það að eyðileggja orsök þjáningarinnar, það er leið til að tjá þetta lögmál, en margir, frá upphafi vegna reynsluleysis, hafa sett öxina í og skorið fingurinn, en það er hluti af reynslunni og með reynslunni lærir maður að setja öxina í og skera ekki fingur af neinum.

Vitundin er skapandi, ekki eyðileggjandi; Vitundin er samræmi. Dagleg vandamál, vandamál þín, eru blekkingar, búin til af huganum innra með þér, til að trippa þig upp í straumi tilfinninga þinna, og eins og silungur, eyðir þú tíma þínum hoppandi um.

Þegar ég segi að Maðurinn á morgun tilheyrir ekki sjálfum sér, er ég að segja einn mesta sannleika sem forn maður þekkir ekki. Maður morgundagsins mun ekki tilheyra sjálfum sér, og nú þegar í reynslu þinni, hefur þú upplifað augnablik þar sem þér hefur fundist þú ekki tilheyra sjálfum þér, og þessi vitund er mjög mikil og hún verður meiri og meiri.

Og það er þegar við tilheyrum ekki lengur okkur sjálfum sem okkur líður vel með okkur sjálf; Svo lengi sem við tilheyrum okkur sjálfum erum við negld á húðina, en þegar við tilheyrum ekki lengur okkur sjálfum líður okkur vel með okkur sjálf. En egóið vill það ekki, vegna þess að egóið þarf að tilheyra til að vera viss um að það sé til í huganum, að það finni í tilfinningunum, að það búi í efninu; Egóið þarf að vera viss um að það sé lifandi. Konan þarf að vera viss um að maðurinn hennar elskar hana, maðurinn þarf að vera viss um að konan hans sé trú; Við þurfum að vera viss, en þetta öryggi er hverfult.

En þegar tvær verur lifa í lífinu og önnur tilheyrir ekki sjálfum sér og hin tilheyrir ekki sjálfum sér, hvorug tilheyrir hinni, og þegar maður tilheyrir ekki lengur konu sinni og kona hans tilheyrir honum ekki lengur, hefur hann ekki lengur þjáningar eignar. Þegar börn tilheyra okkur ekki lengur, þjáumst við ekki lengur af andsetningu.

Það sem ég segi er í tíðninni, ekki á sálfræðilegan hátt. Það sem er erfitt að koma til skila með orðum er raunveruleiki titrings. Það sem auðvelt er að koma til skila í orðum er form.

Þess vegna er það aldrei það sem ég segi sem ég vil segja, það er það sem ég get ekki sagt sem ég vil segja, en ég hef vald til að segja það, vegna þess að ég hef kraft titringsins. Svo bíddu eftir að titringurinn skilji orðið sem inniheldur hann áður en þú hoppar í form og brýtur gogginn og verður uppskera.

Allt er hægt að segja, jafnvel það sem ekki er hægt að skilja, það er bara spurning um að segja það á ákveðinn hátt. Og ég óska þess að þið öll, einn daginn, tilheyrið ykkur ekki lengur, að þið finnið ekki lengur fyrir ykkur, að þið sjáið ykkur ekki lengur, að þið vitið ekki lengur hvað ykkar "ég" er, að vita ekki lengur hvað ykkar "egó" er, ég óska ykkur alls þess. En þangað til sá dagur kemur, veistu að þú ert smám saman að færast í átt að honum. Og allt sem ég segi þér í gegnum árin mun þjóna til að gera þér kleift að skilja blæbrigði þessa veruleika betur og betur.

Við höfum það á tilfinningunni, jarðarbúar, að hvenær sem er í lífi okkar getum við staðsett okkur einhvers staðar í lífi okkar, að þessi áhrif séu svo sterk að

þau skapi, innra með okkur, orku, tilfinningu, og þessi tilfinning fangelsar okkur sjálfkrafa. Maðurinn fangelsar sjálfan sig á hverjum degi, af bestu ástæðum í heiminum; Sem betur fer, öfugt við það sem Sókrates sagði, getur maðurinn ekki þekkt sjálfan sig. Undursamlegt, heimspeki mannsins; undursamlegt, heimspeki, vegna þess að þeim hefur tekist að gefa mannum von um hvað hann verður að verða, án þess að gefa honum verkfæri til að komast þangað.

Heimspeki er fín, vegna þess að hún dregur út eina tönn til að gefa þér aðra, en meðvitundin er jafnvel fínni, vegna þess að hún dregur út báðar tennurnar og þú átt enga eftir.

Í lok tímabilsins langar mig að útskýra hvernig maðurinn skaðar sjálfan sig án þess að gera sér grein fyrir því.

Svo það sem þú kallar vandamál, þau eru mikilvæg; Ær eru mikilvægar ùar til ùar eru ekki lengur mikilvægar. Og dagurinn sem þeir skipta ekki lengur máli er dagurinn sem þér sjálfum tekst að eyðileggja orsakir þeirra og ástæður. Og eyðilegging vandamála er algerlega tengd viljastyrk þínum, getu þinni til að draga niður orku viljastyrks þíns á efnislegt svið lífs þíns.

Og það sem er dularfyllt í nýju kennslunni er að vilji mannsins er ekki sá sem hann var áður. Áður fyrr, í fornu kyni, var vilji mannsins bein afurð eigingjarnrar löngunar hans, en í framtíðinni er vilji mannsins afrakstur baráttunnar milli þjáninga hans og vilja andans sem ákvarðar skilyrði þjáningarinnar.

Og þegar maðurinn hefur þjáðst nægilega mikið til að skilja, innra með sjálfum sér, takmörk eða nauðsyn þess að takmarka þessar þjáningar, dregur hann niður innra með sér þessa orku sem verður hans eigin vilji, og á því andartaki nýtur maðurinn góðs af vilja andans, og það er á því andartaki sem hann getur eytt öllum þeim aðstæðum sem áður þjónuðu til að skapa vandamál innra með honum.

Ég ráðlegg þér að öll vandamál lífs þíns eru sköpuð á öllum sviðum þeirra, í öllum aðstæðum þeirra, af hinni æðri vitsmuni innra með þér. Fyrir þróun þína, fyrir mann morgundagsins, verður þessum leik að ljúka; vitsmunirnir innra með honum, viljinn sem hann þekkir ekki, verða að koma jafnvægi á sjálfan sig, þannig að á einhverjum tímapunkti, í vaxandi lífi sínu, í lífi vitundar sinnar, kemur hann til að draga úr krafti andans yfir huga sínum í núll.

Og þegar maðurinn hefur nægilegt sjálfviljugt vald, raunverulegan viljastyrk, getur hann minnkað vald andans yfir huga sínum niður í núll, og það er þegar maðurinn verður Ofurmennið.

Innan ramma þessarar útskýringar getum við litið á fyrirbærið vandamál og tekið það á hærra stig skilnings, í þeim skilningi að við getum útrýmt þessari reynslu, tilviljunarpættinum, kennt okkur í þeirri staðreynd að í þessari reynslu skorti okkur greindina sem varð til vegna þjáningarinnar sem kom í veg fyrir að við lifðum eftir raunverulegum vilja okkar, vegna þess að enn og aftur vilji okkar hafði ekki verið afrakstur baráttunnar milli andans og sjálfsins.

Og þessi leiðsögn, sem maðurinn fær í dag, er algerlega ný á plánetunni Jörð, vegna þess að aldrei áður hefur maðurinn getað, né viljað, né óskað, innan ramma nokkurs umboðs sem innvígslu á jörðinni, algerlega eytt krafti andans yfir tilfinningum huga mannsins.

Og það var í þessari reynslu sem ákveðið var að til þess að losa sig við tilfinningar anda mannsins yrði maðurinn að gangast undir ok andans, til þess að umbreyta, með samruna, tilfinningum andans. Og þegar tilfinningar andans ummynduðust var maðurinn ekki lengur dauðlegur, heldur ódauðlegur. Og þegar maðurinn er í ríki hins ódauðlega, er hann ekki lengur háður lögmálum andans, því hann er sjálfur andi í efninu.

Mikilvægi þess að skilja að vandamál, einn daginn í lífi þínu, verður að vera

algerlega stöðva, hlutlaus, eyðileggja, koma í veg fyrir að skjóta rótum.

Og í stöðugri tjáningu á daglegu reynslu þinni, þar sem vandamál koma upp, vinstri og hægri, í tengslum við meðvitundarlausu siðmenningu, meðvitundarlausu menn, það er fyrir anda mjög víðfeðmur landslag þar sem þú, sem einstaklingur, einnig hafa huga, hafa einnig vilja, hafa einnig ást og upplýsingaöflun, þú ert neydd á einhverjum tímamarki til að átta sig á því að krafturinn að ofan verður að fara niður í undir-flugvélum raunveruleikans og brjóta í eitt skipti fyrir öll allt, að lokum, keðjur karma.

Maðurinn má ekki þjáast frammar, maðurinn mun ekki þjáast frammar, en maðurinn, sem þjáist ekki frammar, mun þjáast fyrirfram í baráttunni sem verður að vera milli hans og andans. Og það er þessi birtingarmynd, í hans daglega veruleika, að hann mun upplifa það sem ég veit.

Og þeir sem hafa upplifað það sem ég veit, hafa skilið það sem ég veit og hafa gert sér grein fyrir því að það sem þeir hafa skilið er fullkomið. Vegna þess að Maður morgundagsins tilheyrir ekki lengur fimmta kynþættinum og lögmál andans sem giltu um fimmta keppnina munu ekki lengur gilda um hann. Þannig að maður morgundagsins verður að skilja lífið á allt annan hátt en gamli maðurinn.

Og þegar ég segi að maður morgundagsins verði að skilja lífið á allt annan og allt nýjan hátt en sá gamli, þá meina ég nákvæmlega þetta. Svo að í iðnnáminu, við umskiptin, verður maður dagsins í dag að læra að líta ekki til baka, eða á annan hátt, verður maður morgundagsins að læra að líta ekki til baka á gamla manninn.

Maður morgundagsins verður að læra að lifa lífi morgundagsins, í dag, og ekki lengur lifa lífi sínu, í dag, miðað við tilhneigingar sem hann hafði í gær. Og þetta skilyrði er algjört og verður lifað af manni morgundagsins. Og menn morgundagsins, sem munu hafa lifað þessar aðstæður og skilja lögmál þessara nýju aðstæðna, munu hafa vald til að gera efnislegt efni sitt ódauðlegt.

Ef úið hafið sün um að eyðileggja úau, hafið úið nú úegar sün til að vera hafin yfir úau. Ef þið hafið nú þegar þá sün að tortíma þeim, hafið þið þá sün að vera hafin yfir ykkar eigið eðli. En fyrst verðið þið að gera hið innra, vegna þess að þessi sün er ekki sálfræðileg sün, þessi sün er öflugur skilningur innra með þér, sjálfhverfur innra með þér, sem stafar af þeirri staðreynd að einhvern tíma á lífsleiðinni hefur þú áttað þig á fáránleika gamla lífsins.

Og þegar þú hefur áttað þig á fáránleika gömlu lífsháttanna, verður þú eins og ég, einn, einmana, aðeins tengdur í anda við þá sem hafa sama anda, og tilbúinn fyrir hvaða atburði sem er, sem þýðir tilbúinn að taka á móti hvaða titringi sem er, sem verður að vekja í sjálfum sér orkuna sem nauðsynleg er til að ná sambandi við og vinna með öflum hins ósýnilega.

Vandamál dagsins í dag, vandamál hvers dags, eru miklu, miklu stærri en þú getur ímyndað þér, en þau eru stór ef þú þekkir ekki nýju lögin.

Ef þú þekkir ekki nýju lögin sem skipta ekki lengur máli, þau skipta ekki máli, þau eru einfaldlega ok, óþægindi, fyrir þig að lifa með það sem eftir er ævinnar.

En ef þú þekkir nýju lögin og beitir nýju lögunum muntu eyðileggja hvernig lífið hefur verið byggt í kringum þig og smátt og smátt muntu byrja að lifa alveg glænýju lífi, ég segi ekki nýju, því það er munur á nýju lífi og glænýju lífi. Nýtt líf er líf sem hefur breyst í gamla lífinu. Glænýtt líf er líf sem hefur ekkert með gamla lífið að gera.

Og þegar maðurinn lifir glænýju lífi er hann ófær um að gerast áskrifandi að hinu nýja lífi, vegna þess að tálsýnin um formunin á þessu tvennu er jafnmikil og gamla lífið, nýja lífið.

En þegar maðurinn lifir glænýju lífi er hann algerlega á öðrum tíma og hefur

engan rétt til neins nema sjálfs sín.

Og þegar maðurinn áttar sig á því að hann á engan rétt á neinu nema sjálfum sér, þá áttar hann sig á algildum skilyrðum hins glænýja lífs, og það er ekki með vitsmunum og vitsmunum sem hann getur lifað þessu lífi og skilið það, það er í gegnum titringinn innra með honum, sem skipuleggur huga hans, tilfinningar, lífsnauðsyn hans og efni.

Glænýtt líf er algerlega nýtt líf, það er líf sem tilheyrir þér ekki, það er líf sem er ferlið, það er afleiðingin, það er birting, orkunnar innra með þér, ákvörðuð af kraftinum innra með þér til að taka á móti henni. Í glænýju lífi sést egóíð ekki, eða sést minna og minna; Í glænýju lífi finnst persónuleikinn ekki, eða finnst minna og minna; í glænýju lífi er aðeins sálin til í titrandi samhljómi við egóíð, sem er í titrandi samhljómi við persónuleikann, þannig að ás myndast og í gegnum þennan ás fer orka geislastraumsins sem þér er úthlutað, og það er frá þessari orku sem þú býrð; það er þessi orka sem þú nærast á; það er þessi orka sem þú notar til að stíga niður í efnið, anda Guðs.

Og þegar maðurinn stígur niður í hið glænýja líf niður í efnið, anda Guðs: sérhver andi, sem er á móti því, og sérhver andi, sem er á móti ljósi þessa anda, kemst ekki inn í rýmið þar sem þessi maður þróast og þróast, vegna þess að þetta rými er friðhelgt, vegna þess að þetta rými er ljós.

Svo ég er að útskýra einfalda, hversdagslega hluti fyrir þér: Ég er að tala um vandamál, og ég er að reyna að fá þig til að skilja mikilvægi vandamála, til að gefa þér sjónarhorn sem er ekki mannlegt, en afleiðing af algerrri vitund um raunveruleika lögmáls andans.

Þegar ég segi, settu öxina þýðir það að eyðileggja orsök þjáningarinnar, það er leið til að tjá þetta lögmál, en margir, frá upphafi vegna reynsluleysis, hafa sett öxina í og skorið fingurinn, en það er hluti af reynslunni og með reynslunni lærir maður að setja öxina í og skera ekki fingur af neinum.

Vitundin er skapandi, ekki eyðileggjandi; Vitundin er samræmi. Dagleg vandamál, vandamál þín, eru blekkingar, búin til af huganum innra með þér, til að trippa þig upp í straumi tilfinninga þinna, og eins og silungur, eyðir þú tíma þínum hoppandi um.

Þegar ég segi að Maðurinn á morgun tilheyrir ekki sjálfum sér, er ég að segja einn mesta sannleika sem forn maður þekkir ekki. Maður morgundagsins mun ekki tilheyra sjálfum sér, og nú þegar í reynslu þinni, hefur þú upplifað augnablik þar sem þér hefur fundist þú ekki tilheyra sjálfum þér, og þessi vitund er mjög mikil og hún verður meiri og meiri.

Og það er þegar við tilheyrum ekki lengur okkur sjálfum sem okkur líður vel með okkur sjálf; Svo lengi sem við tilheyrum okkur sjálfum erum við negld á húðina, en þegar við tilheyrum ekki lengur okkur sjálfum líður okkur vel með okkur sjálf. En egóíð vill það ekki, vegna þess að egóíð þarf að tilheyra til að vera viss um að það sé til í huganum, að það finni í tilfinningunum, að það búi í efninu; Egóíð þarf að vera viss um að það sé lifandi. Konan þarf að vera viss um að maðurinn hennar elskar hana, maðurinn þarf að vera viss um að konan hans sé trú; Við þurfum að vera viss, en þetta öryggi er hverfult.

En þegar tvær verur lifa í lífinu og önnur tilheyrir ekki sjálfum sér og hin tilheyrir ekki sjálfum sér, hvorug tilheyrir hinni, og þegar maður tilheyrir ekki lengur konu sinni og kona hans tilheyrir honum ekki lengur, hefur hann ekki lengur þjáningar eignar. Þegar börn tilheyra okkur ekki lengur, þjáumst við ekki lengur af andsetningu.

Það sem ég segi er í tíðninni, ekki á sálfræðilegan hátt. Það sem er erfitt að koma til skila með orðum er raunveruleiki titrings. Það sem auðvelt er að koma til skila í orðum er form.

Þess vegna er það aldrei það sem ég segi sem ég vil segja, það er það sem ég get

ekki sagt sem ég vil segja, en ég hef vald til að segja það, vegna þess að ég hef kraft titringsins. Svo bíddu eftir að titringurinn skilji orðið sem inniheldur hann áður en þú hoppar í form og brýtur gogginn og verður uppskera.

Allt er hægt að segja, jafnvel það sem ekki er hægt að skilja, það er bara spurning um að segja það á ákveðinn hátt. Og ég óska þess að þið öll, einn daginn, tilheyrið ykkur ekki lengur, að þið finnið ekki lengur fyrir ykkur, að þið sjáið ykkur ekki lengur, að þið vitið ekki lengur hvað ykkar "ég" er, að vita ekki lengur hvað ykkar "egó" er, ég óska ykkur alls þess. En þangað til sá dagur kemur, veistu að þú ert smám saman að færast í átt að honum. Og allt sem ég segi þér í gegnum árin mun þjóna til að gera þér kleift að skilja blæbrigði þessa veruleika betur og betur.

Við höfum það á tilfinningunni, jarðarbúar, að hvenær sem er í lífi okkar getum við staðsett okkur einhvers staðar í lífi okkar, að þessi áhrif séu svo sterk að þau skapi, innra með okkur, orku, tilfinningu, og þessi tilfinning fangelsar okkur sjálfkrafa. Maðurinn fangelsar sjálfan sig á hverjum degi, af bestu ástæðum í heiminum; Sem betur fer, öfugt við það sem Sókrates sagði, getur maðurinn ekki þekkt sjálfan sig. Undursamlegt, heimspeki mannsins; undursamlegt, heimspeki, vegna þess að þeim hefur tekist að gefa mannum von um hvað hann verður að verða, án þess að gefa honum verkfæri til að komast þangað.

Heimspeki er fín, vegna þess að hún dregur út eina tönn til að gefa þér aðra, en meðvitundin er jafnvel fínni, vegna þess að hún dregur út báðar tennurnar og þú átt enga eftir.

Í lok tímabilsins langar mig að útskýra hvernig maðurinn skaðar sjálfan sig án þess að gera sér grein fyrir því.